

บทที่ ๑

บทนำความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ขณะนี้ ทุกประเทศในโลกกำลังเร่งพัฒนาประเทศของตนให้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วทุกภาคส่วน ควบวิธีการต่างๆกัน เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญได้อย่างรวดเร็วนั้น ก็คือ การศึกษา * การมัธยมศึกษา เป็นการศึกษาระดับสำคัญ เป็นการศึกษาที่ออกจากชั้นประถมศึกษาสูงขึ้น ไปโอกาสนักเรียนได้เรียน และรู้จักวิชาต่างๆมากขึ้น ^๒ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะ สืบหา และส่งเสริมความสนใจ และความถนัดตามธรรมชาติของเด็ก เพื่อให้ได้มีความรู้ และทักษะอันเพียงพอแก่การประกอบอาชีพ หรือให้ได้มีพื้นฐานความรู้อันจำเป็นแก่การดำรงชีวิต หรือเพื่อการศึกษาระดับสูงขึ้น ^๓

การที่ผู้เขียนต้องการศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับโรคหัดค้นศึกษาของโรงเรียน โคม เณสาะในระดับมัธยมศึกษา ก็เนื่องจากว่า สังคมปัจจุบันที่ขยายวงกว้างออกไป และสลับซับซ้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในระบอบประชาธิปไตย การปกครองจะคงขึ้นอยู่กับประชาชน ถ้าสมองของประชาชนส่วนมากยังอยู่แค่ชั้นประถม ก็เป็นการยากที่ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้ ฉะนั้น การมัธยมศึกษาจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญมาก และอยู่ในชั้นจำเป็น

* เข็ม พฤษศิทธิพงษ์ "ศึกษานิเทศก์กับโรคหัดค้นศึกษา" คู่มือการอบรมครูมัธยมศึกษา สิงหาคม ๒๕๔๔ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) หน้า ๔๔

^๒ เกหลง ปภาวสีทธิ "หลักการมัธยมศึกษา" คู่มือการอบรมครูมัธยมศึกษา สิงหาคม ๒๕๔๔ หน้า ๓

^๓ เกหลง พานิช "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการมัธยมศึกษาในประเทศไทย" เอกสารคำบรรยายการประชุมนิเทศศึกษานิเทศก์ใหม่ ๒๕๐๕ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา) หน้า ๕๐

สำหรับประชาชนของประเทศประชาธิปไตย ถ้าประเทศสามารถให้ประชาชนทั้งหมดได้รับ การศึกษาอย่างน้อยถึงขั้นมัธยม ประชาชนซึ่งเป็นหลักประชาธิปไตยก็จะสามารถเฝ้าระวัง ควบคุมตนเอง และประเทศชาติได้มากขึ้น ^๔

แม้ว่า ในปัจจุบันจะได้มีการปรับปรุงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้วก็ตาม แต่ ในส่วนภูมิภาค สภาพการศึกษาทั่วไปยังจะต้องปรับปรุง และทุนบำรุงอีกมาก เป็นที่เห็นว่า โรงเรียนและอาคารเรียนยังมีไม่เพียงพอ ที่มีอยู่ก็ชำรุดทรุดโทรมเต็มขั้นมาก แม้ในด้านการ ภาควิชาการสอน และการศึกษาอุปกรณ์การสอนก็ยังหย่อนอยู่มาก ^๕ รัฐบาลได้พยายามช่วยการ ศึกษาในส่วนภูมิภาคให้ดีขึ้น โดยได้จัดตั้งโครงการพัฒนาการศึกษาส่วนภูมิภาคขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนสภาพการศึกษาในส่วนภูมิภาคให้ดีขึ้น อาจจะมี หน่วยงานออกเป็นหลักใหญ่ๆได้ ๓ ประการ คือ

- ๑. จะต้องยกระดับการศึกษาของประชาชนจากประถมปีที่ ๔ ให้ถึงมัธยมปีที่ ๓
- ๒. จะต้องปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนในชนบท และในจังหวัดทั่วไปให้สูงขึ้น ให้ครูดีขึ้น ให้มีอุปกรณ์มากขึ้น
- ๓. จะต้องสร้างจุดสนใจขึ้นในส่วนภูมิภาค เพราะเวลานี้ จุดสนใจในทาง การศึกษาอยู่ในกรุงเทพฯ แห่งเดียว ^๖

^๔ เกทอง ปภาวสิทธิ์ คู่มือการอบรมครูมัธยมศึกษา สิงหาคม ๒๕๕๕ หน้า

๓ - ๔

^๕ กระทรวงศึกษาธิการ "โครงการพัฒนาการศึกษาในส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๑" เรื่องนารูในกรมวิสามัญศึกษา (พิมพ์แจกในงานถวญพระราชนิพนธ์ ๗ วัดพระ นารายณ์มหาราช จังหวัดนครราชสีมา ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๑) หน้า ๒๓

^๖ ปิ่น มาลากุล " การศึกษาปริทรรศน์ " เรื่องนารูในกรมวิสามัญศึกษา หน้า ๑๕ - ๑๖

การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา หรือการเรียนการสอนให้ดีขึ้น โดยวิธีให้
 เรียนใต้มากที่สุดใช้เวลาอยู่น้อยที่สุดนั้น การใช้สื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเป็นสิ่งหนึ่ง
 ที่สามารถจะช่วยให้ได้มาก นักการศึกษาได้ทำการค้นคว้า และวิจัยเกี่ยวกับประสาทรับรู้ง
 ๕ ทางของมนุษย์เรา เพื่อคว่า ประสาททางใดจะรับความรู้ใต้มากที่สุด และความรู้นั้นคง
 น้อยอยู่ใต้นานที่สุด การวิจัยปรากฏดังต่อไปนี้

- ก. ทางชีวภาพประสาท (Through Taste) รับใต้อ ๑ %
- ข. ทางกายภาพประสาท (Through Touch) รับใต้อ ๑๐ %
- ค. ทางสามประสาท (Through Smell) รับใต้อ ๑๐ %
- ง. ทางโสตประสาท (Through Hearing) รับใต้อ ๑๑ %
- จ. ทางจักษุประสาท (Through Sight) รับใต้อ ๘๗ %

จากการวิจัย เราพบว่า การรับรู้ทางจักษุประสาทใต้อคือเลิศ รองลงมาใต้อก็
 โสตประสาท ใต้อเหล่านี้ ในการเรียนการสอน เราควรพยายามใต้อวิธีใต้อถ่ายทอดความรู้ใต้อ
 ๒ วิธีใต้อใต้อมากที่สุด การใช้สื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆประกอบ จะช่วยการเรียนการสอนใต้อ
 มากใต้อ

จากประสพการณ์ของผู้เขียนที่เคยศึกษาใต้อเรียน และเคยทำงานใต้อโรงเรียนใต้อ
 จังหวัดภาคใต้อมาเป็นเวลาหลายปี ผู้เขียนใต้อประสพปัญหา และมองเห็นปัญหาต่างๆทางโสต
 ทัศนศึกษาของโรงเรียนมากมาย ซึ่งยังไม่ใต้อมีใต้อใครสนใจที่จะศึกษา และวิจัยใต้อเพื่อแก้ใต้อปัญหา และ
 ปรับปรุงใต้อให้ดีขึ้น อันจะเป็นการยกระดับการศึกษาของนักเรียนใต้อในส่วนภูมิภาค และยกระดับการ
 ศึกษาของประเศใต้อให้ดีขึ้น ใต้อเหตุผลต่างๆดังใต้อกล่าวมา จึงใต้อทำให้ผู้เขียนใต้อทำการวิจัยใต้อเรื่อง
 ใต้อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไป

- ๑. เพื่อศึกษา สํารวจ และวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับโรคหัดศึกษาของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดภาคเหนือ
- ๒. เพื่อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขงานโรคหัดศึกษาของโรงเรียน
- ๓. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน และผู้บริหารการศึกษาทั่วไป สนใจเกี่ยวกับฐานะของโรคหัดศึกษาในโรงเรียนในภาคศึกษา < เพื่อจะได้อาศัยช่วยเหลือผู้ปกครอง
- ๔. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า และปรับปรุง แก้ไขฐานะของโรคหัดศึกษาในภาคศึกษาอื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์เฉพาะ

- ๑. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับโรคหัดศึกษาในคํานก้างๆต่อไปนี้
 - ๑) การจักษณาและการผอิก
 - ๒) จำนวน
 - ๓) การเลือก
 - ๔) การใช้
 - ๕) การเก็บรักษา
 - ๖) การบริหาร
 - ๗) การบริการ
 - ๘) พิศนคติ และความสนใจ
 - ๙) มีฐานะ และอุปสรรคต่างๆไป
 - ๑๐) ความคองการในการปรับปรุง

- ๒. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่าง
 - ๑) ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในจังหวัดต่างๆในภาคศึกษา ๔
 - ๒) ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์
 - ๓) ปัญหาและความต้องการของครูชาย กับครูหญิง
 - ๔) ปัญหาและความต้องการของครูที่สอนในวิชาต่างๆ
 - ๕) ปัญหาและความต้องการของครูที่มีวุฒิต่างกัน
 - ๖) ปัญหาและความต้องการของครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนต่างกัน
 - ๗) ปัญหาและความต้องการของครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่างกัน
 - ๘) ปัญหาและความต้องการของครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทางโสตทัศนศึกษาต่างกัน

ทัศนศึกษาต่างกัน

คำจำกัดความ

เพื่อให้ผู้สนใจอื่นใดมีความเข้าใจงานวิจัยนี้ ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน ผู้เขียนจึงใคร่ขอในคำจำกัดความคำบางคำ ดังต่อไปนี้

คำว่า " โสตทัศนศึกษา " หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับโสตทัศนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆทุกด้าน เพื่อหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มากที่สุด

คำว่า " โสตทัศนวัสดุอุปกรณ์ " หมายถึง อุปกรณ์การสอนต่างๆซึ่งอาจเป็น วัสดุ เครื่องมือ หรือกิจกรรมต่างๆที่ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด

คำว่า " ปัญหา " หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน อันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาและการผลิต จำนวน การเลือก การใช้ การเก็บรักษา การบริหาร การบริการ ตลอดจนทัศนคติ ความสนใจ และความต้องการในการปรับปรุงงานโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนด้วย

คำว่า " โรงเรียนมัธยม " หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น คือ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย คือ มัธยมศึกษาปีที่ ๔ และมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ด้วย ในที่นี้ หมายถึงโรงเรียน
มัธยมศึกษา ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง
และโรงเรียนสหศึกษา

คำว่า " จังหวัดภาคเหนือ " หมายถึง จังหวัดที่อยู่ในภาคศึกษา ๔
อันได้แก่ ๓ จังหวัดทางภาคเหนือของประเทศไทย คือ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน
ลำปาง เชียงราย แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้เขียนได้วางขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้ คือ

๑. สำรวจ และวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับสัณฐานศึกษาของโรงเรียนในตำบล
ต่างๆ อันได้แก่ การจัดทิวและการผลิต จำนวน การเลือก การใช้ การเก็บรักษา
การบริหาร การบริการ ตลอดจนการสำรวจทัศนคติ และความสนใจของครูที่มีต่อการใช้
อุปกรณ์การสอน และความต้องการในการปรับปรุงงานสัณฐานศึกษาของโรงเรียนด้วย
๒. การสำรวจ ทำเนาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง
ของจังหวัดต่างๆที่อยู่ในภาคศึกษา ๔ อันได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง
เชียงราย แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ซึ่งรวมทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียน
ราษฎร์ ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา รวมทั้งหมอก ๓๖
โรงเรียน

๓. ประชากรที่สนใจในการวิจัยครั้งนี้ มีรวมทั้งหมอก ๓๖๔ คน อันได้แก่
 - ก. ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนต่างๆทั้งหมด ๔๓ คน
 - ข. ครูสอนพิเศษวิชาต่างๆ คือ วิชาภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ
อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปะศึกษา รวมทั้งหมอก ๑๑๒ คน

วิธีทำเป็นงาน

๑. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรคหัดศึกษา การสำรวจ และการวิเคราะห์ปัญหาทางโรคหัดศึกษา
๒. สํารวจรายชื่อโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ทั้งหมดที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอยู่ในเขตอำเภอเมืองของ ๘ จังหวัดในภาคศึกษา ๔ จากกองโรงเรียนรัฐบาล และกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา เลือกทุกโรงเรียนที่มีอยู่รวมทั้งหมด ๕๒ โรงเรียน
 ๑. สร้างแบบสอบถาม เรื่อง " การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับโรคหัดศึกษาของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดภาคเหนือ "
 ๔. ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนดังกล่าว โรงเรียนละ ๘ ชุด ให้แก่
 - ก. ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ คนละ ๑ ชุด รวมจำนวน ๕๒ ชุด
 - ข. ครูสอนวิชาต่างๆ คือ วิชาภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และศิลปะศึกษา คนละ ๑ ชุด รวม ๑๑๒ ชุด
 ๕. ติดตามไปยังโรงเรียนต่างๆดังกล่าว เพื่อรับแบบสอบถามคืน พร้อมทั้งสังเกตงานด้านโรคหัดศึกษาของโรงเรียน และเรียนสัมภาษณ์อาจารย์ใหญ่ เกี่ยวกับงานโรคหัดศึกษาของโรงเรียนด้วย
๖. รวบรวมข้อมูลที่ได้อะวิเคราะห์
๗. สรุปผลและเสนอแนะ

คุณค่าของการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับ

การวิจัยเรื่องนี้ จะทำให้ทราบถึงสภาพความเป็นไปของปัญหา และสาเหตุของปัญหาและขอบกพร่องต่างๆที่เกี่ยวกับโรคหัดศึกษา ของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดภาคเหนือ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข อันจะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนการสอนในโรงเรียน นอก

จากนี้ การวิจัยยังจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียน และนักบริหารการศึกษาทั่วไปได้สนใจ และให้ความสนับสนุนในการใช้สื่อทัศนวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนในโรงเรียนให้มากขึ้น ทั้งยังเป็นแนวทางให้มีการศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุง แก้ไขฐานะของสื่อทัศนศึกษาในภาค ศึกษาอื่นๆต่อไปอีก อันจะเป็นการช่วยยกระดับการศึกษาของชาติให้ดียิ่งขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โค้วมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับงานด้านสื่อทัศนศึกษาไว้มากมายหลายท่าน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ในประเทศไทยนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กรรณิ เล็กวิจิตร ^๔ ได้วิจัย เรื่อง " ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนของครูในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัด พระนคร และธนบุรี " โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อต้องการทราบปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์ การจัดหาอุปกรณ์ และทัศนคติของครูต่ออุปกรณ์การสอน

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. ครูส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนดีพอควร
๒. การใช้อุปกรณ์การสอนของครู ส่วนมากจะใช้อุปกรณ์คือเมื่อได้คิดแล้วว่า จำเป็นหรือเห็นว่า สมควรจะใช้อุปกรณ์ในชั่วโมงนั้น และในเมื่อมีเวลาเตรียมการสอนเพียงพอ
๓. อุปสรรคที่เนื่องมาจากตัวครู ได้แก่ ศึกษารูความสามารถของครูในเรื่อง อุปกรณ์การสอน คือ เลือกใช้ไม่ถูก ไม่เคยฝึกการใช้ ไม่ทราบจะนามาจากที่ไหน ผู้คิดเองไม่ได้ เมื่อหมายทอดอย เพราะใช้อุปกรณ์แล้วไม่ได้ผลดี

^๔ กรรณิ เล็กวิจิตร , ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์การสอนของครูโรงเรียน รัฐบาล ในจังหวัดพระนครและธนบุรี , วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ปีการศึกษา ๒๕๐๔

๔. อุปสรรคที่เกี่ยวกับผู้อื่น คือ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนและหน่วยงานต่างๆ

๕. สถาบันและอุปกรณ์น้อย ไม่พอแก่ความต้องการ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ สุคนธ์ ศัพท์พงษ์ ได้ทำการวิจัย เรื่อง " การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนราษฎร์ ปี ๒๕๐๗ " มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทราบปัญหาและอุปสรรคต่างๆในส่วนที่เกี่ยวกับตัวครู และโรงเรียนในเรื่องอุปกรณ์การสอน และเพื่อทราบข้อคิดเห็นในเรื่องอุปกรณ์การสอน

ผลของการวิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น การบริการแก่ครูผู้สอนยังไม่เพียงพอ

๒. สถานที่ไม่อำนวยในการใช้อุปกรณ์การสอน เช่น ไม่มีห้องฉายที่ควบคุมแสงเสียงได้ดี เป็นต้น

๓. ครูส่วนมากมีความเห็นว่า ไม่ใช่อุปกรณ์ก็สามารถสอนให้นักเรียนเข้าใจได้

๔. ครูไม่ทราบว่า จะเลือกอุปกรณ์การสอนมาใช้อย่างไร

๕. เมื่อโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์แล้ว ครูไม่ทราบจะหมั่นบืมไต่จากที่ไหน

๖. ครูไม่ได้รับความร่วมมือจากคนภายนอก รวมทั้งผู้บริหารในสมัยสนับสนุนการใช้

อุปกรณ์

๗. ครูส่วนมากขาดความรู้ทางโสตทัศนศึกษา

๘. บางครั้งครูต้องจ่ายเงินส่วนตัว ซื้อหาอุปกรณ์การสอนมาเอง

๙. ครูไม่มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ ทำให้ไม่เกิดผล และเกิดความเบื่อหน่ายทอดทิ้ง ไม่อยากใช้อุปกรณ์การสอนอีกต่อไป

๑ สุคนธ์ ศัพท์พงษ์ , การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนราษฎร์ ปี ๒๕๐๗ , วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , ปีการศึกษา ๒๕๐๗

ส่วนในต่างประเทศ มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนไว้มาก เช่น ในปี
 ค.ศ. ๑๙๔๒ S.M. Corey^{๑๐} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Audio-Visual Education
 In City School System" วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ ก็เพื่อพิจารณา
 ถึงฐานะของสื่อทัศนศึกษาในระบบโรงเรียนในเมืองใหญ่

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. ในเมืองใหญ่ โรงเรียนจะมีแผนกสื่อทัศนศึกษาของคนโดยเฉพาะ แต่
 บางแห่งก็ยังมี เพียงแต่คำบรรยายให้ฟัง ถึงอย่างไรก็ตามสื่อทัศนศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้าง
 แล้ว
๒. การสอนเกี่ยวกับสื่อทัศนศึกษาในโรงเรียนยังมีไม่เพียงพอ
๓. ความรู้เกี่ยวกับวิธีเลือก วิธีใช้ และการบริหารสื่อทัศนศึกษายังไม่เป็นที่
 นานาพอใจนัก
๔. การใช้สื่อทัศนศึกษาในบางเมืองยังมีน้อยมาก
๕. ปัญหาสำคัญต่างๆที่ทำให้โครงการสื่อทัศนศึกษาไม่เกิดผลคือเท่าที่ควร ได้แก่
 - ก. ครูขาดความสนใจ และไม่เตรียมตัวในการใช้อุปกรณ์
 - ข. แผนกสื่อทัศนศึกษายังขาดผู้นำ ผู้อำนวยกาที่ใ้รับภาระฝึกหัดมาโดย
 ตรง แม้บางแห่งจะมี แต่ผู้อำนวยกาการก็ไม่มีเวลาและเครื่องมืออำนวยความสะดวกต่างๆ
 อย่างเพียงพอ ที่จะช่วยให้ทำงานได้เป็นผลดี
 - ค. ขาดเครื่องมือสำคัญต่างๆ ขาดสถานที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ หรือเป็น
 ศูนย์กลางของแผนกสื่อทัศนศึกษาโดยตรง

^{๑๐}S.M. Corey: " Audio-visual Education In City School System. " ,
 The Audio-Visual Reader Dubque, Iowa, W.C.Brown Co. (1954) pp. 314-

๖. ในเรื่องความต้องการ ส่วนมากต้องการอาคารสถานที่ ที่เหมาะสม และ
 ช่วยความสะดวกต่อการใช้อุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งต้องการงบประมาณเพิ่มมากขึ้นด้วย

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ Clarence H. Kurth

๑๑ ศึกษาวจัยเรื่อง

A Survey of Audio - Visual Programs in School of Education of
 Selected Midwestern Universities โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับวัสดุ
 อุปกรณ์ต่างๆที่มีอยู่ในคณะกรรมการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาว่า อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์
 ใช้อุปกรณ์อะไรมากที่สุด และมีความต้องการอุปกรณ์ชนิดใดเพิ่มเติมอีก พร้อมทั้งเพื่อหา
 ลักษณะของโครงการโสตทัศนศึกษาที่เป็นที่ต้องการของคณะกรรมการศึกษา และสถาบันฝึกหัดครู
 ของเขา รวมถึงการใด และการประเมินผลโครงการนั้นๆด้วย

ผลของกรวิจัยพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. หน่วยงานโสตทัศนศึกษาของมหาวิทยาลัย แยกเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก แต่
 ยังอยู่ภายใต้แผนกใหญ่ของมหาวิทยาลัย

๒. ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ส่วนมาก ให้บริการทั้งในสถาบัน และชุมชนด้วย

๓. การเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เก็บรวมกันในที่แห่งเดียวกันที่แผนก แต่
 ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

๔. เจ้าหน้าที่ของโสตทัศนศึกษา อยู่ในความดูแลของผู้อำนวยการศูนย์ มีบุคลากร

๓ ประเภท คือ นักโสตทัศนศึกษา ช่างเทคนิค และเสมียน นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนช่วย
 ทำงานในบางเวลาด้วย

๑๑ Clarence H. Kurth: "A Survey of Audio-Visual Programs in School
 of Education of Selected Midwestern Universities." Indiana University School
 of Education. Thesis Abstract Series. 1950 - 1952 No. 3, 1952 pp.73-79

๕. เงินรายโคที่โตมา มักจะได้จากคนที่คนภายนอกมาเช่าภาพยนตร์ และ การเช่าเครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆในมหาวิทยาลัย

๖. ศูนย์โสตทัศนศึกษา จะเก็บรักษาพวกเครื่องฉาย และฟิล์มภาพยนตร์ไว้ เป็นอันมาก แต่ละแห่งจะมีผู้ช่วยนายไว้บริการด้วย ถ้าเครื่องเสียหายเล็กน้อย จะซ่อมแซม เอง แต่ถ้าเสียหายมากก็ต้องส่งไปแก่ถามบริษัทใหญ่ๆ

๗. เกี่ยวกับสถานที่ ศูนย์โสตทัศนศึกษามักมีห้องฉายอย่างน้อย ๑ ห้อง

๘. ในด้านการอบรมโสตทัศนศึกษา เป็นที่ค่อนข้างมาก แต่ยังไม่ค่อยอย่างเป็น ทางการ มีบางฤดูเพื่อบริการแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์เป็นบางครั้งเท่านั้น

๙. ทุกแห่งมีบริการเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการยืม การจอง และการจำหน่าย

๑๐. ครูเกือบทุกคน ใช้โสตทัศนวัสดุอุปกรณ์อย่างน้อย ๑ อย่างในการสอนเสมอ ส่วนอุปกรณ์เครื่องฉาย จำนวนผู้ใช้และไม่ใช้มีเท่ากับ อุปกรณ์ประเภทการฟังโสตน้อย การใช้ มักจะใช้อุปกรณ์หลายๆอย่างตามความต้องการ

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๑ Garland Edward Oliver ^{๑๒} ได้ทำการวิจัยเรื่อง

"The Administration of Audio-Visual Materials and Equipment in Mississippi." โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ในการบริหารโสตทัศนศึกษา ศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์ และขบวนการที่ใช้ในการบริหารโสตทัศนศึกษา และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเสนอแนะในการ จัดบริการโสตทัศนศึกษาในรัฐมิสซิสซิปปี อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการเริ่มโครงการโสตทัศนศึกษามีเพียงพอ

^{๑๒}

Garland Edward Oliver: "The Administration of Audio-Visual Materials and Equipment in Mississippi." Indiana University School of Education. Thesis Abstract Series. 1950 - 1952. No. 3, 1952 pp. 103-

๒. หน้าที่ในการบริหารวัสดุทัศนศึกษา อยู่ในความรับผิดชอบของผู้จัดการหรือครูใหญ่
๓. งบประมาณสำหรับวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือ ส่วนใหญ่มาจากงบประมาณของโรงเรียนเป็นประจำ ซึ่งบางครั้ง ก็ได้รับบริจาคจากสมาคมครูผู้ปกครอง และจากเพื่อนบาง
๔. ประมาณ ๔๐ % ของโรงเรียนได้แสดงความตั้งใจว่า จะขยายโครงการวัสดุทัศนศึกษาให้เป็นประโยชน์มากขึ้น
๕. ห้องเรียนและอาคารสถานที่ ไม่ค่อยจะอำนวยความสะดวกการใช้วัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์เท่าใดนัก
๖. ครูน้อย ๖๖% ได้รับการฝึกหัดทางวัสดุทัศนศึกษามากกว่าวิธีใดวิธีหนึ่ง
๗. การใช้อุปกรณ์ ครูส่วนมากใช้อุปกรณ์อย่างง่าย ๆ

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๒ Rolland O. Meiser ^{๑๓} ได้ทำการวิจัย

เรื่อง "An Exploration of Factors Effecting the Utilization of Audio-Visual Materials." โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์ปัญหาที่ว่า ทำไมครูจึงไม่ชอบใช้วัสดุทัศนวัสดุอุปกรณ์ทางๆ ที่มีอยู่อย่างพร้อมเพียง และผู้บริหารก็สนับสนุนด้วย

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. ประสบการณ์ทางวัสดุทัศนศึกษาทุกอย่างที่ได้รับมา มีความสัมพันธ์กัน จำพวกและคุณภาพของการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน
๒. การใช้อุปกรณ์ ครูส่วนมาก คือ ๔๓ % ใช้ภาพยนตร์ รองลงมาได้แก่ฟิล์มสตริป สไลด์ขนาด ๓ 1/2 x ๔ " เครื่องฉายภาพทึบ สไลด์ขนาด ๒ x ๒ ส่วนรูปภาพ

^{๑๓} Rolland O. Meiser. "An Exploration of Factors Effecting the Utilization of Audio-Visual Materials." Indiana University School of Education. Thesis Abstract Series. 1953-1954. No. 4, 1953 pp.219-225

ต่าง ๆ นั้น ครูทุกคนใช้อยู่เสมอเหมือนกันหมด

๓. การยืมวัสดุอุปกรณ์ ครู ๒๓ % บัดจะจองอุปกรณ์ทางๆล่วงหน้า ประมาณ ๑ สัปดาห์ และครูพวกนี้จะใช้อุปกรณ์ไ้ดีกว่าพวกที่ยืมทีหลัง และครูส่วนมากจะใช้อุปกรณ์เพื่อการ Integrate บทเรียนมากกว่ากลุ่มอื่น

๔. การเตรียมการใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย ส่วนมากนิยมการฉายดูก่อน (preview) มากที่สุด วิธีอื่นที่ใช้ คือการศึกษาจากคู่มือ จากการประเมินผลของการใช้คราวก่อนๆ เป็นต้น

๕. เกี่ยวกับประสบการณ์ทางการสอน ครูที่สอนมาแล้ว ๒๕ ปี หรือมากกว่า จะใช้อุปกรณ์การสอนน้อยกว่าครูที่สอนมานานน้อยกว่า ๒๕ ปี แต่ประสบการณ์นี้ มีส่วนสัมพันธ์กับคุณภาพของการใช้อุปกรณ์การสอนเพียงเล็กน้อย

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ Clifford V. Wait

๑๘ ใ้ทำการศึกษาวิจัย

เรื่อง A Study of Audio-Visual Programs in Selected Teachers Colleges

in The United States for the Purpose of Identifying and Describing Some

Effective Administrative Pattern"

โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึง

แบบฉบับของการบริหารโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครูของสหรัฐอเมริกา และเพื่อชี้ให้เห็นส่วนที่
ส่วนเสียของโครงการโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. โสตทัศนศึกษามีความสำคัญต่อการฝึกหัดครูเป็นอย่างมาก

๒. วิทยาลัยครูแต่ละแห่ง ต่างก็พัฒนาโปรแกรมของตนไปตามปรัชญา และความ
ต้องการของตนทางบ้านโสตทัศนศึกษา ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

๑๘

Clifford V. Wait: "A Study of Audio-Visual Programs in Selected Teachers Colleges in the United States For the Purpose of Identifying and Describing Some Effective Administrative Patterns." Indiana University School of Education, Thesis Abstract Series, 1953-1954, No. 3, 1954 pp.

๓. ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้โครงการโสตทัศนศึกษาประสบผลสำเร็จ คือ ผู้นำ
๔. โครงการโสตทัศนศึกษาของวิทยาลัยครู ส่วนมากให้บริการภายในสถาบันมากกว่าบริการภายนอก
๕. โครงการโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครู จะค่อนข้างดีหากได้งบประมาณในการผลิตอุปกรณ์เพิ่มขึ้น
๖. คณะกรรมการดำเนินงานโสตทัศนศึกษา ยังมีความสามารถในการทำงานไม่เพียงพอ
๗. โครงการอบรมครูก่อน และระหว่างประจำการ เกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา ยังไม่เพียงพอ
๘. การใช้อุปกรณ์การสอนของครูมีเพิ่มขึ้น แต่การผลิต และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ

084933

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ Edward O. Minor ^{๑๕} ได้ทำการวิจัย เรื่อง

"An Analytical Study of Audio-Visual Programs in Four-Year Accredited Negro Colleges and Universities". โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับฐานะของโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยนิโกร และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการโสตทัศนศึกษาที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

ผลของการวิจัยทอสรุปได้ดังนี้

๑. สถาบันชั้นสูงของนิโกร ได้ให้ความสำคัญแก่โสตทัศนศึกษา และเห็นว่า โสตทัศนศึกษาช่วยให้การศึกษาก้าวหน้าได้มาก

^{๑๕} Edward O. Minor: "An Analytical Study of Audio-Visual Programs in Four-Year Accredited Negro Colleges, and Universities". Indiana University School of Education. Thesis Abstract Series. 1955-1956. No. 6, 1955 pp. 133-137

๒. ส่วนมาก แผนกโสตทัศนศึกษาเป็นส่วนเล็กๆส่วนหนึ่งของแผนกใหญ่ ในหน่วยงานของสถาบัน
๓. มีสถาบันไม่กี่แห่งที่มีเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆรวมอยู่ในที่แห่งเดียวในส่วนกลาง เพื่อให้บริการแก่ทุกหน่วยในสถาบัน
๔. ปัญหาสำคัญทางโสตทัศนศึกษา คือ งบประมาณในการปรับปรุงโครงการโสตทัศนศึกษา และค่าใช้จ่ายต่างๆยังไม่เพียงพอ
๕. สถาบันต้องการจะให้มีการเก็บรักษาอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบ มีการจัดการจัดบันทึก การซ่อม การใช้อุปกรณ์ต่างๆของสถาบันบริการด้านการศึกษา และมีผู้ช่วยขยายอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉายกาย
๖. การเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ในสถาบัน ส่วนมากได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการทางการศึกษาของเด็ก
๗. เครื่องอำนวยความสะดวกในการผลิตวัสดุอุปกรณ์การสอน ซึ่งเป็นบริการในโรงเรียนยังไม่สนองความต้องการอย่างเพียงพอ
๘. งานของผู้อำนวยการโสตทัศนศึกษาที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานโสตทัศนศึกษา มีส่วนทำให้การทำโครงการไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร
๙. บุคลากรของโสตทัศนศึกษา ยังไม่เพียงพอกับความต้องการที่จะให้บริการโสตทัศนศึกษาในสถาบันโดยดลอย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ Sofia Lozano Prudenciado ^{๑๖} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Proposed Audio-Visual Program for the Philippine Normal College"

^{๑๖}Sofia Lozano Prudenciado: "A Proposed Audio-Visual Program for the Philippine Normal College." Indiana University School of Education. Thesis Abstract Series. 1955-1956. No. 7, 1956 pp. 239-244.

โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเสนอแนะการจัดโครงการโสตทัศนศึกษาที่ดี และที่สามารถจะจัด
ใหม่ขึ้นได้ โดยพิจารณาถึงพื้นฐานแหล่งของอุปกรณ์ และความต้องการของวิทยาลัยในฟิลิปปินส์
ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. แม้ว่า จะมีครูบางคนเห็นความสำคัญของโสตทัศนศึกษา แต่ก็มีครูอีกหลาย
คนที่ไม่ได้สนใจ และไม่เห็นความสำคัญเลย
๒. หน่วยโสตทัศนศึกษา เป็นหน่วยหนึ่งต่างหาก แต่อยู่ภายใต้แผนกวิชาการ
๓. ค่าการเงิน ยังน้อยประมาณไม่แน่นอน และไม่เพียงพอ
๔. การบริหารโครงการ ยังไม่มีการจัดระเบียบที่ดีพอ ยังไม่มีทุกแผนกครบถ้วน
และทำงานเต็มที่ เช่น ซาคแผนกผลิต ยังไม่มีการเลือกที่ดีพอ การเก็บรักษา การหมุนเวียน
ยังไม่ดี ซาคการประเมินผล และการวิจัย เป็นคน
๕. การให้ความรู้ทางโสตทัศนศึกษา มีบ้างก่อนเข้าประจำการ แต่ระหว่างประจำ
ราชการยังไม่มี
๖. วิทยาลัยเหล่านี้ มีความต้องการที่จะมีศูนย์โสตทัศนศึกษา ที่มีงบประมาณพอ
เพียง มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ มีวัสดุอุปกรณ์พร้อม พร้อมทั้งมีบุคลากรเพียงพอ
มีการให้ความรู้ทางโสตทัศนศึกษามากขึ้นช่วย

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๐ Charles F. Schuller, Henry J. Skelly และ
Donald Scott ^{๑๗} ได้ทำการวิจัย เรื่อง "Survey of Audio-Visual Education
in Hawaii, Its Status and Needs" โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อ
วิเคราะห์ความต้องการทางโสตทัศนศึกษาของระบบการศึกษาของฮาวาย และเพื่อเสนอ

^{๑๗} Charles F. Schuller, Henry J. Skelly and Donald Scott, "Survey of
Audio-Visual Education in Hawaii, Its Status and Needs." A.V. Communication
Review, Volume Twelve, Number one, Spring 1964, pp. 125-126

แนะในการปรับปรุง ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

จากผลของการวิจัย ผู้ทำการวิจัยได้เสนอแนะไว้ดังนี้

๑. ควรจัดให้มีผู้ช่วยการทางโสตทัศนศึกษาของรัฐ
๒. ควรตั้งศูนย์โสตทัศนศึกษาตามท้องถิ่น หรือ ตำบลต่างๆ เพื่อให้บริการทางโสตทัศนศึกษาแก่โรงเรียนต่างๆ
๓. ควรปรับปรุงให้มีเครื่องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการควบคุมแสงในห้องเรียนใด
๔. ควรสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับสื่อมวลชนใหม่ๆ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญทางโสตทัศนศึกษา จากมหาวิทยาลัยอ่าวมา เป็นวิทยากร
๕. ควรเพิ่มงบประมาณการสนับสนุนโสตทัศนศึกษาให้มากขึ้น
๖. ควรพัฒนาโครงการโทรทัศน์การศึกษาให้มากขึ้นทั่วทั้งรัฐ

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๓ Wayne Roger Dralle ^{๑๘} ได้ทำการวิจัย

เรื่อง "The Status of Senior High School Audio Visual Programs in Indiana in 1963 - 1964 with Recommendation for Improvement." จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ ก็เพื่อสำรวจโปรแกรมโสตทัศนศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอินเดียนา เพื่อพิจารณาถึงฐานะของโปรแกรม และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

ผลของการวิจัยทอสรุปได้ดังนี้

๑. แบบของโครงการโสตทัศนศึกษา ไม่ได้เป็นเครื่องยืนยัน หรือมีอิทธิพลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงการโสตทัศนศึกษา แต่การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร เป็นสิ่งสำคัญ

^{๑๘} Wayne Roger Dralle: "The Status of Senior High School Audio Visual Program in Indiana in 1963 - 1964 with Recommendation for Improvement." Dissertation Abstracts xcv, ๓627

ที่สุดในการความสำเร็จของโครงการ

๒. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการโสตทัศนศึกษา ส่วนมากได้รับการศึกษาทั่วไปมาดี แต่ความรู้ทางโสตทัศนศึกษายังไม่เพียงพอ

๓. เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยมีเวลาพอในการศึกษาโครงการโสตทัศนศึกษาในโรงเรียน

๔. งบประมาณของโสตทัศนศึกษายังไม่เพียงพอ

๕. อาคารของโรงเรียนยังออกแบบได้ไม่ดีพอ ที่จะช่วยให้การใช้อุปกรณ์ได้ผล
อย่างเต็มที่

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ Sister Mary Richardine Quirk ๑๘ ได้

ทำการวิจัยเรื่อง "An Analysis of the Use of Audio-Visual Materials in Catholic Elementary School". โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการใช้อุปกรณ์การสอนต่างๆในโรงเรียนประถมศึกษา คาซอลิค และเพื่อจะได้นำผลวิจัยไปปรับปรุงให้มีการใช้อย่างถูกต้องและกว้างขวางยิ่งขึ้น

ผลของการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

๑. โดยทั่วไป ในระยะต้นมีการศึกษา ๑๙๖๒ - ๑๙๖๓ โรงเรียนมีโปรแกรมโสตทัศนศึกษาที่ค่อนข้างน้อย

๒. โปรแกรมโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน ไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนทางการเงิน และยังขาดวัสดุอุปกรณ์ต่างๆอยู่มาก

๓. การใช้อุปกรณ์ส่วนมากใช้อุปกรณ์ธรรมดาที่เคยใช้กัน เช่น กระดานดำ

๑๘ Sister Mary Richardine Quirk: "An Analysis of the Use of Audio-Visual Materials in Catholic Elementary Schools" Dissertation Abstracts xxxI, 3111

บัตรคำ แฉกที่ ออกโฉก รองลงมาเป็นการใช้ฟิล์มภาพยนต์ ฟิล์มสกริป เทปบันทึกเสียง และแผ่นเสียง โทรทัศน์ไซนอย ภาพโปร่งแสงที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะยิ่งใช้ไซนอยมาก

๔. ครูรู้สึกยุ่งยากในการใช้อุปกรณ์ สาเหตุเนื่องจากสภาพ และขนาดของห้องเรียนไม่อำนวยให้

